

MISJONS RØSTEN

Fritt uavhengig organ i misjonens tjeneste.

Bladet utgis i Sarpsborg av en redaksjonskomitee og utkommer hver 1. og 15. i måneden. — Alle brev og meddelelser til både redaksjon og ekspedisjon sendes under adr.: «Misjons-Røsten», Post box 32, Sarpsborg.

Abonnementspris er: For enkelt nr. 20 str. kr. 2,00 for halvåret og 4,00 pr. år. Til utlandet koster bladet kr. 6,00 pr. år. Bladet kan bestilles i alle landets postanstalter og hos kommisjonærene. Adresseforandringer, skriftlig oplyselse og betalinger skjer til ovenstående adr.

En verdenskatastrofe.

I en del av Kina raser en vel-dig hungersnød. I provinsen Shensi med sine 6 a 9 millioner innbyggere er det forrige år død ca. 2 millioner mennesker av hunger. For dette års innhøstning er begynt regner man med at ytterligere 2 millioner har bukket under. Omtrent halvparten av befolkningen skulde således være dømt til døden på grunn av misvekst og andre landsulykker. Det er også uvist hvordan den utarmede befolkning skal kunne bevare den jorden, så og høste inn så meget at den gjenlevende befolkning skal kunne leve av det. Den stadige innbyrdes krig og roveriene gjør situasjonen uutholdelig. Bare i provinsen Shensi holder den såkalte krisine general en stående hær på 300,000 mann. Man forstår hvad det betyr at en så stor styrke skal fødes og underholdes i en eneste provins hvor dessuten også andre generaler har store styrker liggende. Når det blir smått for mat på en plass, reiser de til en annen, mens den civile befolkning overgis til å dø.

Det er vanskelig å gjøre sig en forestilling om tilstanden i et land hvor store deler av befolkningen omkommer av sult. De svake har kun en vei å gå; de må dø uten videre. De som er sterkere søker å holde sig oppe ved å rove og plyndre der hvor det finnes noe. Er det noen general i nærheten, går de inn i hans armé for å bli forsuret, om det enn er aldri så usselt.

Hungeren bevirker også at den siste rest av menneskelig moral og kultur svinner. Menneskeeteri forekommer ofte i Kina under disse forhold, og ofte gjør modrene sig av med sine barn på denne måte. Elendigheten er så stor at vi ikke kan gjøre oss en forestilling om det.

Situasjonen er uhyggelig. Samtidig med at millioner av mennesker dør av hunger, er det overflod av korn lagret i Amerika, bare 2 a 3 ukers båtreise fra Kina. Lagrene er så store at man ikke har utsikt til å få solgt dem på lang tid.

Tilstanden innebærer en anklage mot den kristne verden. Bor de kristne forholde sig passive i en slik situasjon? spør et svensk blad.

Laura Nyseter.

I et brev fra br. Nyseter, Alaskas, som dessverre kom for sent til å komme med i dette nummer, meddeler han at hans hustru er død. Hun døde den 9. februar d. å. og blev begravet ved siden av den lille eskimopike som de adopterte og som døde for ca. 3 år siden. Str. Laura Nyseter, født Vol-den, var jo godt kjent av mange av vennene her hjemme. Best kjent er hun vel fra sine brever «fra jordens ende».

Få av oss kan fatte hvad et liv blandt eskimoene i de trøstløse omgivelser der oppe i isørkenen har å by på. Men grepet av eskimoenes nød, og med en sterk overbevisning om at Gud hadde kalt henne, var hun tro til døden og falt på sin post.

Gud gi det også kunde sies om hver enkelt av oss.

Nu hviler hennes legeme blandt sne og is, men dagen kommer da også hun skal vekkes ved den siste basun, og sammen med de hellige fra de varme og kolde egne skal hun opstå i uforgjengelighet.

Tanken går uvilkårlig til vår broder der nu står tilbake, som eneste hvit blandt eskimoene. Godt at Gud vil styrke ham. Håpet om gjensyn, der hvor ingen blir syk eller dør, er den troendes trøst.

Fred over Guds israel.

I neste nummer vil vi bringe to brever fra Nyseter samt billedstoff.

Fredshilsen fra Sverige.

(Ef. 6: 23—24.)

Ved Guds nåde er vi nu i Nora Koiviken med Kristi tuue evangelium, og har holdt en rekke av møter, som Herren underbart nær velsignet under mange gaaes-tarer og jubel. Sum. 126: 2—3. var bønn er fremdeles at Gud må oplyse ordets dør for oss tu a forkynde Kristi nemmenighet for folket i denne siste nattevakt.

Også her i vildmarken har Herren noen få, som følger ham (Apenb. 14: 4) og fryder sig i hans nærhet. Halleluja!

Vi har møter nesten hver kveld, tross vennene har lange veier. — Det har vært en regnfull tid med megen torg og lyn. Men alt lover og priser sin skaper — enn du? Salm. 148: 1—14.

Vet du at Jesus er nær ved døren — ? Er du rede til å følge ham — ? Har du papirene i orden — ? Har du linjene klare så du ikke har oppgjorte saker med Guds barn; har du det, så er du en av de dårlige jomfruer i Math. 25.

En kjær hilsen til de hellige med Ef. 6: 23—24.

O. Karlson.

— A tenke kjærlig om sin neste er godt, men å tale kjærlig om sin neste er bedre.

Vær blott frimodig

(Mel.: Kom til din Frelser oppsett det ei)

Vær blott frimodig du som er frelst vid'n om din frelser, glad, hvorsomhelst. Det er ei smått å være Guds barn, friet fra satans garn.

Kor: Spred det ut, ja spred det overalt. La det høres hvad vår Gud har talt. Vi er betroet dette av Gud, spred blott det glade bud.

Jesus har ofret livet for oss, se derom vidner Golgata kors. Det skal forkynnes liten og stor, frelst blir enhver som tror.

Vår tid herude er meget kort. Skal han dig møte med sitt: velgjort? La ei din dyre tid blive spildt, vid'n blott med ord og liv.

Math. Støve.

Søndagsskolestevnet i Kristiansand.

Stevnet begynte lørdag den 5. juli klokken 8 aften.

Søndagsskolelæreren i «Betania», Rolf Hermansen, som var en av innbyrderne til stevnet, hadde gledet sig meget til dette, tross han var syk og lå tilsengs nesten hele tiden de siste måneder. Han fikk imidlertid hjemlov. Herren tok ham hjem til sig en kort tid før stevnet skulde holdes. Han er nu der hvor ingen blir syk eller dør. Broderen var til stor velsignelse i søndagsskolen, hvor han vandt barnas hjertet. Han vil sikkert bli savnet av dem. Må Gud velsigne de brødre som står igjen.

Lokalet var vakker pyntet i anledning stevnet og over taen stoen på veggen stod det: Barna for Jesus. Ja, det var mange samlet på Betania, venner fra Oslo, Eidsvoll, Drammen, Svennevik, Mandal, Grimstad og endog helt fra Gøteborg. Br. Holmen åpnet motet og ønsket vennene velkommen. Etter bønnemøtet talte br. Thoresen og fremholdt om søndagsskolearbeid og hvor liten interesse det er for den viktige sak blandt de frie venner i vårt land. Broderen pekte også på hvor få forsamlinger det var som hadde søndagsskole. Må Herren vekke oss op for dette herlige arbeid: Barna for Jesus.

Br. Kjelaas fremholdt også nødvendigheten av søndagsskolearbeid. Br. David Eriksen, Drammen, som er en av de eldste i søndagsskolearbeidet, da han har arbeidet med det i 20 år, fremholdt om denne store sak i sin helhet. Hans lille sønn som var med ham sang og hans far spilte noen deilige sanger, som grep forsamlingen. Det var en god enhetsånd som rådet over møtet. Det blev avsluttet med bønn.

Alle de tilreisende venner fikk herberge i vennenes gjestfrie hjem.

Søndag formiddag begynte motet kl. 11. Br. Holmen leste 1. Kor. 1, 30 og fremholdt hvor nødvendig det var å eie visdommen i

Kristus Jesus, hvor alle skatter er skjulte tilstede. Br. Thoresen talte om å være sig sitt kall bevisst, og om hvor vanskelig det var å ta vare på barna i overgangsaldren fra 12 til 15 år. Da vil de ikke lenger være barn, men voksne og det er da vanskelig å beholde dem i søndagsskoler.

Det blev også oplist et brev som br. Trøber, Sarpsborg hadde sendt innledning søndagsskolestevnet. Han var forhindret fra å delta.

Det blev videre sunget ei stevnesang som var forfattet av Thoresen. — Derefter leste David Eriksen 1. Pet. 4, 10—11 og fremholdt betydningen av at ethvert av lemmene var i aktiv tjeneste og at alle nådegavene måtte kom i bruk ved den Hellig Ånd. Våre motiver for tjenesten måtte være rene, så Gud kunde æres og sjele freises og alle Guds barn bli styrket. Vi skal høste i sin tid, såfremt vi ikke går trett. Gal. 6, 9.

Motet fortsatte klokken 5 med formaning om å ta vare på våre egne barn, så vi fikk beholde deres fortrolighet og kjærlighet. Likeledes blev det fremholdt at våre barn burde ha helt bibelsk undervisning for at deres tro skulde være grunnset på Guds kraft og ikke på menneskers visdom. (1. Kor. 2, 5). Men vi har sagt oss løs fra alle skammelige snikveier, heller ikke forsøker vi Guds ord. (2. Kor. 4, 2).

Klokken 8 var det fest. Br. Wennesland talte om Moses som var fager for Gud, og om Guds plan med hans liv. Br. Kjelaas: Ef. 5, 18, om å bli fylt av Anden, så livet fikk en naturlig vekst og utførelse, og som blir bestående i sitt kall fra Gud. Flere av brødrene fra Mandal talte om søndagsskolearbeid på sitt hjemsted. Derefter sluttet vi motet med bønn og lovsang til Gud.

Mandag klokken 6 var det fest for barna. Br. David Eriksen var den som Gud særskilt brukte. Barna var interesserte og efter

Høststevne.

aktes avholdt i Betania, søndag 30. dal, lørdag 30., søndag 31. august og mandag 1. september. Predikende brødre og søstre som ønsker å delta bedes i tid tilskrive undertegnede. Nils Blom-Holm, menighetstjenest.

ORD FOR DAGEN

Den Herre Herre har gitt mig tunge, for at jeg skal vite å snakke, og jeg skal tale, og jeg skal være hørt, og jeg skal høre likesom de der er lærere. Ps. 138.

en liten pause med bevegelse i fortsatte møtet. Br. Eriksen spurte og barna svarte. Vi gikk på til kl. 11 om aftenen og avslutningen av møtet var flere barn som ropte til Guds frelse for sin sjel, og Gud rø og besvarer bønner.

Vi vil bringe vår hjertelige takk for all gjestfrihet og de beste de tilreisende venner for samværet. Hilsen fra en ringebroder.

Lær å ofre.

Skal en ny og bedre tid oppstå må den enkelte lære å ofre. I annen hist og her må vi gå alene, å gå nye veier og stå vakkert i vanskelighetene ved en slik ting, å la sig utleie som en lærer særlig og bli miskjæmt alle sider. Der må komme mennesker, som våger å arbeide mål, som ikke kan virkeliggjøre allerede idag og imorgen ønsker som ser lenger, ut seg og dens motsetninger, i dybden og peker i høiden, om de også kun blir forstøtt, få, kanskje ikke engang av for hvem de ofrer sitt blød.

Russland idag.

Det blir mer og mere stå religionstrotteligheten i Russland er uttalt i uttaleise fra utenriksminister Henderson i det ske underhus fremgår det i ter mars måned har de mest ve forfølgelse avtatt i stev og man ser lysere på fremtid. Utelukket er det dog å tsjekaen kun har forandret tik.

Der spredtes i tusenvis stelige traktater for å motstå all den antireligiøse propaganda som pågår. Misjonærer og portorer driver på med arbeid tross alle hindringer regjeringen legger i deres vei.

Av Russlands 150 millioner innbyggere tilhører 100 millioner ortodokse gresk-katolske ke. 15—20 millioner er i edanere likesom der finnes 4 millioner joder i landet.

Enkelte steder i Russland folk for å kunne selge og eller for å kunne få arbeid ta eller la brenne et merke hånd. De som vegrer sig fare for å miste livet — og ge er allerede myrdet av grunn.

— Det er skjult for oss idag er vår siste, for at vi skal være på vakt.

Høstaktes avholdt i Betania, søndag 30. dal, lørdag 30., søndag 31. august og mandag 1. september. Predikende brødre og søstre som ønsker å delta bedes i tid tilskrive undertegnede. Nils Blom-Holm, menighetstjenest.

SFR

Norges holdt sitt ten av inntekt i og en utg. Etter å fra de det god lighetene hjemme i legning a beid.

Fra Guds alt Guds idet i en vår Herr Dette bart til digheten, Lammet ser, inspi med Nåd signet å bringer hjertet.

Salig har nu stus vårt stolende Det er ut fra velder Den kan dens gu uforskyt Jesus H sen for nede bli derbar vare, fr tets tan Vil n litt om 6. og 7. gynnelse ner fra Askim.

Var full sjele som signede fete og og lov deltok Cesar Thv. J. m. fl. budsk se fra met fr bart. verdig ner os kamre så det motet de Gu misku Son hadde Vi fik vandr herlig

STEVNE

avholdes i Gjgvik den 24. august i Avholdslokalet kl. 11 og kl. 5 eftermiddag.
Alle venner hjertelig velkomne.
Talere: Thoresen, Karlse, Falk med flere. Askim-musikken spiller og synger.

BARNERØSTEN

Fritt evangelisk barneblad. Utkommer hver uke (undtatt sommerferien). — Pass på og bestill bladet nu efter ferien. Sondagsskoler stor rabatt.

600

nye abonnenter har vi mottatt fra nyttår. Bladet er anbefalt på det beste.
Koster enkeltvis kr. 1,50 for året og kan bestilles på alle landets postkontorer og i ekspedisjonen. adr.: Post boks 32, Sarpsborg.

Bi på Herren

Bjergtoppen Bel Alp er et av de mest storslåtte punkter i Schweiz. Efter en møisommelig klatring var jeg en dag omsider nådd til toppen, en høide av adskillige tusen fot over havet, og med en følelse av tilfredshed over virkelig å ha nådd et bestemt mål, la jeg mig ned, for da jeg stod ved foten av berget, syntes det mig et nesten umulig arbeide å nå opp. men efter å ha vandret fremad skritt for skritt og time efter time, var jeg dog omsider nådd frem.

Mens jeg lå der hensusken i dype tanker, hørte jeg plutselig bak mig sus av sterke vinser, og et øieblikk efter så jeg en ørn komme flyvende. Jeg hørte dens kraftige vingeslag for å komme opp. Siden så jeg den stige høiere og høiere i spirallinje, nesten uten å røre vingene. Den bøiet flott av for vinden og lot sig bære videre. Opad og stadig opad steg den like mot solen til den tilsist såes som en sort prikk. Mens jeg således lå der og iakttok den, slo plutselig den tanke ned i mig, hvor lett den hadde nådd den umådelige høide, sammenlignet med hvor møisommelig jeg hadde måttet klatre for blott å nå opp til toppen her. Og da den et øieblikk senere helt forsvant i sollyset for mitt blikk, blev med et det løfte så levende for min sjel: «De som bier på Herren, ... løfter vingene som ørnen» (Es. 40, 31).

Kun ved å bie på Herren lærer vi å leve det sanne kristenliv, hvor det er ham og ikke oss som virker. Den som har mot til å holde ut i sin bier på Herren, skal ikke mere lignes med en trett bergbestiger, som møisommelig fot for fot klatrer oppad, men han skal bæres som på ørnens brede vingefang. Han skal få ny kraft, han skal «løpe og ikke bli trett, han skal gå og ikke bli mødig». Derfor: la oss bie på Herren!
Kkl.

Br. Lewi Pethrus, Stockholm, har nylig sammen med misjonær Vingren, foretatt en reise til Brasilia. Br. Pethrus blir antagelig borte ca. 3 måneder.

Vakker gave

En innen Svenska Missionsförbundet meget kjent person har testamentert sine penger, 7000 kroner, til forbundets pensjonsfond til gamle og syke predikant og misjonærer.

Karlsen og sang på kinesisk om Jesus: «Vårt navn står skrevet i livets bok, ja mitt navn, ja mitt navn». Spøster Karlsen fortalte om en fordrunken kineser som hørte denne sangen om at alle kan komme til Jesus. Han tok imot Jesus og blev herlig frelst. Det var en herlig erfaring, og tenk dig, min venn, idag forteller han andre om Jesus som er syndere avn, og som gir et nytt navn. App. 2, 17. Evangeliet er en stor kraft for hver den som tror, takk og lov.

Spøster Dørum sa: Jeg har prøvet å tro på Jesus og jeg har funnet at det går an. Hun fortalte hvordan kineserne tar imot Jesus og priser ham for frelsen. De vidner ikke slik som vi, en efter en, nei, de vidner alle på en gang. Br. Thv. Johansen leste fra 2. Krøn. 25, 6—9: La oss holde oss på kongeveien og ikke drikke av innbyggernes vann, hvor der er rygelsøshet, ti vi er Herrens stridsfolk, vi fører stadig krig, krig mot synd og satan. Det blir ikke våbenstilstand, nei, ti de som stoler på menneskelig hjelp lider kun nederlag. Men stol på Gud og du vinner seir og har sikkerhet, den sikkerhet som du har fått er fra Golgata. Halleluja.

Br. Grønvald vidnet over Ap. gj. 7, 54—60 og talte om de første martyrer som priste Gud i alt, ja midt i døden. Derefter sang br. Spørensens: «Han kommer snart». Venter du Herrens gjenkomst? Bli våken! Br. D. Christoffersen leste 1. Petr. 2, 6. Han dvelte ved ordet «Hjørnesteinen». Hans dyder vil vi forkynde, og har Gud lagt hjørnesteinen, kan ikke du flytte den. Se i ditt hjerte, hvad det er som stenger velsignelsen ute.

Br. Finnerud, som fører et elektrisk lokomotiv, fortalte at vakkumen en dag ikke vilde fungere. Ved undersøkelse viste det sig at det var kommet en pussegarneddott inn. Han tok den ut og alt var i orden. Ta «pussegarneddotten» ut av ditt hjerte, så den Hellig Andes smørelse kan flyte inn. Da går også kritikken ut.

Noen brødre fra Drammen sang en herlig sang ved aftenmøtet. Vi var samlet fra mange steder: Hurum, Askim, Oslo, Mjøndalen, Kina, Argentine o.s.v. og alle stemte vi i sangen i Schibboleth 405.

Du som ennu går og tviler, kom til Jesus som du er. Han kan tæge alle smerter, løse dig fra syndens hær. Kjære venn: Når Jesus kaller, lytt da til hans milde røst. Gå ei lenger til du faller dypere ned i sorg og brøst.

Sangen er av Fridtjof Eriksen og blev sunget av ham under møtet. Br. Otto Olsen ledet alle møtene. — Vi har en ofrøst Gud og rik på miskunnhet. Halleluja. Broderlig hilsen

Herm. Zeller.

Merkelig.

Hyde Park baptistforsamling i Chicago har kalt en pastor som ikke har tatt bibelsk dåp (nedsenkning). — Det høres underlig ut, men tiden tillater snart alt.

Hold fast på det du har, at ingen skal ta din krone.

utsendt 106 misjonærer, til Kina 43 og til Østturkestand 37 misjonærer. Uttenom disse virker også 2 sjomannsmisjonærer. Inntekter og utgifter ballanse-ner med en sum på 2,760,000 kroner.

Fra stevnet i Lierstrand.

Herren hørskares Gud er med oss; Jakobs Gud er vår faste borg. Salm. 46, 8.

Nu er vi på farten igjen, denne gang til Lierstrand. Det er stevne og br. Hogstad hadde sendt innbydelse; derfor reiste vi avsted i to biler.

De siste dager var det utrygt vær, men det er mange ganger i menneskelig henseende utrygt, ja det kan storme og regne, men de som har fred i hjertet bryr sig mindre om det tryte. En spøster spurte: «Reiser dere hvis det regner?» — Ja, hvorfor ikke la det regne, vi har solskin og Gud er med oss. Halleluja. Br. Thoralf sa: «Jeg bad til Jesus om pent vær, og han vil glede sine barn».

Det blev riktig varmt og solen skinnet. Vi sang om kapp med småfuglene, til vår Frelsers ære. Hvis vi taug, da skulde stenene roe; derfor sparte vi ikke strupen. «O rop det, glade budskap ut» o.s.v.

Vi kom til Lierstrand ved 10-tiden, hvor vi samledes i Folkets hus' store lokale. Det var fullt av folk på alle 3 møtene. Vi kan si som profeten, at Herren er en Gud midt iblandt sitt folk, og vi fikk erfare det.

Br. Hogstad ønsket velkommen med Salm. 119, 2. Salige er de som bevarer hans vidnesbyrd. Ikke ditt og mitt, nei han s. De ord talte David og det taler også til oss idag. Tenkte på Elias, da han sier til Israel: Hvor lenge vil I halte til begge sider, er Gud Gud, så tjen ham; er Bal gud så tjen ham. Vi vet utgangen, men det er også et alvorlig spørsmål til oss: Tjener vi Herren av hele vårt hjerte?

Br. Nordquelle talte over 2. Petr. 1, 1—4. Nåden troen og freden. Så sang br. I. Spørensens: Ta kun alt, når jeg har Jesus, nåden.

Br. Otto Olsen talte om troen på Kristus. Når sangeren sier: «Ta kun alt, når jeg har Jesus», er det et spørsmål om jeg kan slippe alt, når jeg blir stillet på prøve. Det kunde kanskje bli hårdt for både denne og hin, ti menneskene vil ha ære.

Luftskipperen på Graf Zeppelin var en ansett mann. Han var med i borgerkrigen i U. S. A. Han sa en gang: «Har jeg Kristus, så har jeg nok». Han ligger begravet i Stuttgart og uanselig er hans grav. Han vilde være liten, så stor en mann han var. Så skulde også vi være.

Ved bønnemøtet kom et budskap frem i tunger, hvor Herren talte alvorlige ord. «Hør mitt folk, og jeg vil tale».

Om eftermiddagen sang br. J. Spørensens: «I det fjerne jeg skuer et underbart syn», hvorefter br. Nordquelle fortsatte fra 2. vers i 2. Petr. 1 og talte om Guds godhet mot menneskene. Det var forunderlig for ham, at Gud ikke slår ned spottere med det samme. Men om Gud var slik som vi, ja, så gjorde han det; men Gud er kjærlighet. Han har gitt sin sønn for hele verden til en forsoning. Så talte Kinamisjonærene Dørum og

jublende priste vår lodd. Vidne ne fortsatte med å forkynde det underfulle budskap om Jesus, dette budskap som aldri blir for gammelt, men er stadig like nytt, halleluja. Ja ut av hele vårt hjerte kan vi si det var en herlig dag med rik utsed av de velsignede sannheter fra vår elskede bibelbok som er full av verdifulle rikdommer, som alle skal bestå når himmel og jord forgår.

Mange sosken priste Gud av hjertens lyst for den underbare frelse som er skjendet oss i Jesus. Det er salig å være tilhører og ha del med i dette vidunderlige skjønn liv. Amen. — Så sluttet vi også denne dag med bønn og takk til vår trofaste Gud for det rike utbytte vi fikk for vårt åndelige liv. Pris skje Gud.

Mandag var den siste store dag i høitiden. Da samledes vi til fest klokken 7. A, hvor det er godt å komme sammen for å velsignes i dette dyrebare Jesu navn, som aldri skuffer eller beskjemmer. Ifølge Guds løfter kan vi alltid med frimodighet forvente herlige resultat. Gud være evig lov.

Det er herlig å erfare at Jesus er den samme om sommeren som om vinteren. Navnet Jesus har alltid den samme dragende makt. Gud gi at alt Guds folk vilde våkne op for storheten, skjønnheten og herligheten som vi har i Jesus, så man alltid fikk lyst til å samles for å øphøie og prise hans velsignede navn. Gud har i sin nåde gitt oss alt i Jesus og det kan fullkommen tilfredsstille oss alle. Amen.

Ja, stevnets siste dag var den beste. Det gamle korsets evangelium blev forkynt i Ånds og krafts bevis, så salveoljen fløt i rike strømmer fra den himmelske helligdom. Vi jublet og priste Gud av hele vårt hjerte og var strålende lykkelige. Ja når Jesus blir stor for hjertet da er det underbart å være sammen. Lovsangen og jubelen velder frem med styrke til Jesus som har har gjort og fremdeles gjør alle ting vel. Halleluja. Vi var alle enige om at det var det beste stevne vi har hatt.

En broder sa: «Det er godt på Salem», og det er sant vi har det godt. Men enda bedre kan det bli. Hovedsaken for oss alle er at vi er disponible for den Hellig And, så han kan få dirigere oss som han vil, og at vi kan bli mer og mer fylt av de ubegrensede herligheter som vi har i vår elskede Jesus, Frelseren fra Golgata. Amen.

Får nu slutte for denne gang med tusen hilseener i Jesus til alle «Røsten» lesere fra en som er tilfreds med det som Jesus har gjort.

Til U. S. A.

Br. og str Svendberg er nu kommet til Amerika (se brevet på 1. side). Grunnen er at str. Svendberg trenger en forandring av klimaet efter at hun i over 6½ år har arbeidet i India.

Svenska Missionsförbundet

har nylig feiret 50-års jubileum. Under en tale blev det fremholdt, at det var intet annet som hadde tilført folket så megen velsignelse som misjonen. Misjonens kraftkilde har vært og er fremdeles Paulus' ord: Kristi kjærlighet tvinger oss.

For misjonen i Kongo er det

Høststevne i Moss

aktes avholdt lørdag 23. og søndag 24. august. Følgende emner vil bli behandlet:

Menigheten i Skriftens lys, og Herrens tilkømmelse. Predikende brødre og andre der ønsker å delta deles tilskrivelse oss snarest.

For forsamlingen:

Jul O. Lind,

Verlegt. 21.

Vognm. Joh. Martinsen,

Klostergt.

SPRETTE FELTER

Norges Frie Evangeliske Heningemisjon

holdt sitt årsmøte i Bergen i slutten av juni. Regnskapet viste en inntekt i året av kr. 33,088,83 og en utgift av kr. 33,099,96.

Efter å dømme av rapportene fra de forskjellige felter merkes det god fremgang, tross vanskelighetene som har meldt sig her hjemme i den senere tid med omlegning av den ytre misjons arbeid.

Fra «Salem», Mjøndalen.

Guds rike nåde og fred vorder alt Guds folk mangfoldig til del, idet I erkjenner Gud og Jesus vår Herre.

Denne skriver Peter så underbart til alle dem som er i utenlandigheten, de som var rensed i Lammets dyrebare blod. Han hilser, inspirert av den Hellig And, med nåde og fred. Ja det er velsignet å få en slik hilsen, for det bringer ro og tilfredsstillelse for hjertet, halleluja.

Salig fred, ja salig fred. O, vi har nu bestandig salig fred. Kristus vårt lys nu skinner så klart; stolende på ham har vi alt. Amen. Det er så underfullt å erfare, at ut fra Guds saliggjørende nåde velder freden så herlig frem. Den kan ikke kjøpes for all verdens gull, men fåes for intet, uforskyldt av nåde ved troen på Jesus Kristus. Han betalte prisen for oss alle med sitt velsignede blod på Golgata kors. Underbar fred! Fred som kan bevare, fred som overgår alle hjertets tanker vi hos Jesus får.

Vil nu til Herrens ære fortelle litt om stevnet vi hadde den 5., 6. og 7. juli. Det var salig fra begynnelsen til enden. Der kom venner fra Drammen, Lierstranden, Askim m. fl. steder, så lokale var fullstappet av glade, frigjorte sjeler som forsynste sig av det velsignede bord som var dekket med fete og marvfulle retter. Takk og lov og pris! Av evangelister deltok Otto Olsen fra Amerika, Cesar og hustru fra Sverige, Thv. Johansen, Kvebek, Karlsen m. fl. som forkynte det herlige budskap om Jesus som kan frelse fra synden og helbrede legemet fra sykdom av alle slag.

Møtet lørdag aften var underbart. Jesus var i vår midte, en veldig som Frelser. Herrens vidner øste ut av Guds veldig skattkammer ved Helligåndens bånd, så det sang i oss av fryd. Efter møtets slutt gikk vi hjem, prisende Gud fordi han er god og hans miskunnhet varer evindelig.

Søndag samledes vi igjen og hadde tre rikt velsignede møter. Vi fikk i sannhet erfare at Jesus vandret mellom lysestakene. Guds herlighet fylte hjertene så vi

evne. Betania, And, søndag 31. sept. 1898. Br. Erik, tenen og otet var te til Gud og Gud nner. hjertelig venner. Ten fra e broder re. tid oppe å ofre. Et nå våge å og døle i en slik t m en nam niskjent å komme n arbeide i virkelige g. Men overinger, gn holden, forstån ang av i sitt hje dag. ere stilt i Rusi a uten det et der det at le mest i i sterk i fremtiden og ikke andret. vis av i motarbe propaga r og i ed sitt inger v eres v o mill. l. Skje er mi finnes et. ssland og kj beid. erke i sig. og et

Fra malm til klenodi.

Man skiller slagget fra solv, så får gullsmeden et kar ut derav. Ordspr. 25, 4.

I ovenstående ord møter oss et underbart bilde av Guds verk med et menneskehjerte.

La oss tenke på en gullsmed. Han tar et stykke gullmalm. Av det tenker han å gjøre en meget fin og dyrebar ting av hoi verdi. Men, tenker noen, hvorledes skal det gå til? Det stenhårde stykke ser jo så utilgjengelig ut. — Det skremmer imidlertid ikke den erfarne mester. Utan å stusse tar han malmstykket, legger det i en digel og setter den så inn i ilden. Idens oppgave er nu å smelte malmstykket. Ilden blir sterkere og sterkere. Smeden ser lengtende ned i digelen. Mon det ikke smelter snart, så jeg kan skille det urene slagget ut og forme gullet som jeg vil? Det syntes å være hårdt, men smeden har tålmodighet, og se, i ett nu tar smeden digelen fra ilden, varmen er nu blitt for sterk og malmen har smeltet sammen til en eneste masse.

Slagget skilles nu fra gullet så meget som mulig. Smeden ser nu ned i digelen. Massen er kanskje ennå ikke blitt så skinnende som smeden vilde ha den. Digelen settes atter inn i varmen. Mesteren ser gang etter gang om rullet vil gjenspeile hans bilde. Jo, nu ser han sitt eget bilde. Straks tar han digelen ut og nu er gullet aldeles skilt fra slagget, og slagget renses hurtigst mulig. Nu ser smeden sitt bilde i gullet og han er nådd derover, for nu har han nådd hensikten, og han kan forme det som han vil. Gullet er nu mykt og bøielig efter det hårde slagget er tatt bort.

Hvilket herlig bilde er ikke dette på Guds verk med oss arme mennesker. Gud så oss ute i synden. For oss selv så det umulig ut å bli befriet fra det stenhårde slagget som hang ved oss. Men Gud visste selv at han hadde gullet og han vilde befri det for slagget. Han tok oss i sin hånd og tenkte: Jeg vil gjøre et klenodi, et kar av dig. Han hadde her en dyrebar skatt, innhyllt i syndens slagget, men han hadde hoi tanker om den. Gullet hadde stor verdi i hans øine. Han elsker synderen, men hater synden, derfor vil han frelse og frigjøre menneskene fra den.

Gud begynte sitt arbeid med oss. Han la oss i sin hånd som smeden la malmen i digelen. Vi kjente snart Guds kjærlige lid brenne, vi blev urolige, syndeangrenen grep oss. Vi så at vi var bundne i synd og elendighet og vårt hjerte lengtet efter fred og vår ånd efter frigjørelse. Alt dette var Guds Ånds lid. Vi så oss hjelpelese og avmechtige i Guds hånd. Ja, takk og lov for at ilden blev oss for sterk. Vi smeltet sammen. Hjerte og knær, ja hele mennesket som var så steilt og umulig, hadde blitt forvandlet og alt var likesom helt oppløst.

Gud ser efter slike ting, og kanskje det ennå fantes noe punkt der slagget satt fast — kanskje Mesteren heller ikke så sitt bilde avspeilet i hjertet efter den første prosess. Gud lot ilden atter gjøre sitt verk. Det kjennes smertfullt når båndet

brennes av, men gullet forvandles mer og mer. I ett nu tok Mesteren oss fra ilden. Da så han sitt bilde i gullet og siden kunde han forme det efter sin vilje. Slagget kastet han i «glømselens dype hav» og han vil heller ikke at gullet skal bliennes med noe sådant mer. Det kjentes i hjertet at synden var borte. Det fantes ingen ting som anklaget, ingen uro over synden mer, alt var forlatt. Halleluja!

Hvorledes er det i ditt og mitt hjerte idag, broder og søster? Har vi holdt oss rene for alt slagget siden Mesteren rensset oss første gang? Jeg tror Gud har hatt stor tålmodighet med oss. Og hvad er det som gjør dette, tror du? Jo, Gud ser en stor verdi i din og min sjel. Derfor forsøker han gang på gang å rense oss for om mulig å få frem et dyrebart klenodi nettop av dig og mig, hvilket skal pryde hans tempelbygning. Skal det lykkes?

Om vi stillet oss inn for Guds ord, hvor meget slagget vilde vi ikke da ennå finne i våre liv — meget som ilden burde få brenne bort. Tenk at det er meget som man ikke vil gi slipp på. Det kjennes så behagelig for vårt eget kjød, men kanskje vi vet at vi ikke behager Gud. Så lenge som vi ikke gir slipp på Guds som ligger ved oss, kjønner vi ilden brenne. Gud ser ennå ikke sitt bilde avspeilet i ditt og mitt hjerte. Men legger vi oss helt på offeralteret vil slagget fjernes. Vi blir Gud behagelige og han ser at vi vil gå inn i hans tjeneste. Da tar han oss ut av ilden og gir oss sin underbare fred. Gud har fått et klenodi i sin hånd. Pris skjæ Gud!

Måtte Gud få ta hånd om oss og brenne bort slagget. La det svi. «Ilden rensset, slagget brister, Mesterens bilde i gullet sees», synger sangeren. En herlig sannhet.

Rette måten å skaffe slagget bort fra våre liv, tror jeg er at vi som Guds folk burde få mer lyst til Guds ord og lese det under bønn og Andens lys. Da skal sikkert hjelperen, den Hellig Ånd, peke på og si oss alt i vårt liv, som er til hinder for Guds viljesinnelse, og vi skal sikkert komme lenger inn på helliggjørelsens vei. For Jesus sa: «Han skal veilede eder til hele sannheten».

Tenk, at det er mulig å legge Bibelen på hylden når man kommer fra bonnemøtet, og så la den ligge urørt til neste møte. På den måten kan man ikke bli noen pryd for Kristi lære. Ikke underlig at man blir sløv og ikke får noen velsignelse. Man ser ikke noen kjærlighet og nåde fra Gud. Hvorfor? Jo, fordi man ikke erkjenner Herrens underbare hjertelag og ikke har øinene åpne for hans gjerninger. Vi må erkjenne alt Guds ord, om vi skal kunne bli et klenodi, en pryd for hans lære.

Broder og søster, stå op i Jesu navn, bed Gud om ny rensning hvis du kjender slagget henger ved dig. La ilden få gjøre tomrum der hvor ditt eget jeg finnes, så Guds Ånd og kjærlighet får fylle hjertet og Gud får legge nød på dig for sjæles frelse, så hjertet begynner å brenne for

Guds folks oppvekkelse og for herlige seire for Guds rike. Da får du stråle som et klenodi i takknemlighet og lovsang for at Gud har befriet dig fra slagget. Halleluja.

Ivar B. (i E. H.)

Jesu verk

Mell.: Delig er den himmel blå. Mitt hjerte det er fylt av takk. Jesus tok bort ve og akk. Mine synder de var mange, Jesus har forladt dem alle. ∴ Glad jeg synger halleluja ∴

Et seirrikt liv jeg leve vil, Jesus du vil hjelpe til at mitt liv må alltid være fylt av ordet og dets lære, så mitt liv må ære dig.

Bevar mig Jesus i ditt navn, trykk mig nærmere til din favn. Ved ditt hjerte nu jeg hvil. I mot satans onde piler du mitt skjold og festning er.

Du som går på syndens vei, kom, se Jesus elsker dig. Ti med blod blev seiret vunnet fra den synd som du var bundet. Jesus kaller nu på dig.

Jesus har nu åpnet vei; med sitt blod han kjøpte dig. Se på korsstet, i hans smerte, ropet kommer fra hans hjerte: Det er fullbragt! Kom til mig.

Hvor vil du være i kvighet? Kom og se Guds kjærlighet, Jesus Kristus er dig givet, og med ham så får du livet og en evig herlighet.

Mjøndalen 21. juli. En som er lykkelig i Jesus.

Hvad vår tid krever

Vi lever i en tid som bærer preget av menneskenes optimisme, men også av mangel på hensyntagen til Guds kraft.

Våre dagers store behov lyder på arbeid, arbeid, arbeid! — nye organisasjoner, nye metoder, nytt maskineri, men tidens største behov i virkeligheten er bønn.

Det var en mesterstrek av djervelen da han fikk kirken til å tilside sette dens mektigste våben: bennen. Djervelen har aldeles ikke noe imot at kirken mangfoldiggjør og fullkommengjør sine organisasjoner og setter et stort maskineri igang for verdens frelse, dersom den bare vil tilside sette bennen.

Han ler når han ser på de sløve kirker og forsamlinger, og sier: De kan jo ha sine søndagsskoler, ungdomsforeninger, avholdsforeninger, sine misjonsforeninger og frivillige gutteforbund, sine store kor, fine prester — ja selv sine vekkelsesforsøk, dersom de bare ikke nedkaller himmelens velsignelse over det hele ved alvorlig og mektig bønn.

Bennen kan utføre likeså store mirakler idag som den noensinne har kunnet, dersom de kristne bare vil innvie sig til den. «Når mitt folk som er kalt med mitt navn så ydmyker sig, og de ber og søker mitt åsyn og vender om fra sine onde veier, så vil jeg høre fra himmelen og forlate deres synd og læge deres lands». 2. Kron. 7, 14.

R. A. Torrey.

Moral og religion. Verdens sjel er syk, og sykdommens dypeste grunn er den, at sletten er kommet bort fra

FOR FAMILIENS YNGSTE

Under dine vingers skygge.

I Amerika et sted var en farm bebyggende i brynet av en skog. Der opstod en skogbrann, hvorved farmen blev lagt i aske. Farmens beboere måtte flykte, og for å redde livet hadde de ikke tid til å ta noe med sig.

Da brannen var forbi, vendte de tilbake for å se om noe var blitt spart. På et sted, hvor varmen hadde herjet så slem, fant de en høne liggende med utbredte vinger på jorden. Den var død, forkullet og brent. Tilfeldig blev der sparket til den døde høne, hvorved den flyttedes noe, og da kom en flokk små kyllinger pipende frem.

Brannen hadde overrasket hønen mens den gikk omkring med sine små kyllinger, og da der ikke fantes annen redning for disse, hadde den bredt sine vinger ut og kalt dem inn under sig. Varmen kom og brente hønen, først dens fjær, og siden dens kjøtt; men trofast blev den liggende til livet hadde forlatt den. Dog, dens blod og vesker holdt varmen borte fra kyllingene og frelste dem fra døden.

Jeg kan ikke telle dem alle.

En far forteller: En vinteraften gikk jeg hjem, ledende min lille datter ved hånden. Hennes øine var hele tiden vendt mot de lysende stjerner og efter en stund utbrøt hun:

— Papa, jeg vil telle hvor mange stjerner det er.

— Gjør så du, sa jeg smilende.

Efter noen minutter hørte jeg hende talle: Hundre og en, hundre og to, hundre og tre; derpå stanset hun med sukk og sa:

Kjære papa, jeg kan ikke telle dem alle; jeg tenkte ikke det var så mange. Lik min lille pike har jeg stundom søkt å telle Guds velsignelser mot meg men efter en stund har jeg måttet gi opp.

— Herre, jeg tenkte ikke at de var så mange.

INTET «HVIS»

Det banket på døren til tante Fannys kjøkken en morgen, og utenfor stod en liten pike med en kurv på armen.

— Vil De ikke kjøpe noe? spurte hun da hun kom innenfor. — Her er de vakre hjemmestrikkede strømper.

— Du har sikkert ikke selv strikket disse strømper? sa tante Fanny.

— Nei, frue, det har bestemor. Høstlam i benene, og derfor sitter hun og strikker, mens jeg går omkring og selger tingene, og på den måten blir vi oss.

Tante Fanny kjøpte strømpene; og hun talte pengene sammen for å betale dem, sa Maggie: — Det er til broddsmør til vår aftensmat.

— Men hvis du ikke hadde fått meg noe? spurte tante Fanny.

— Vi bad, før jeg gikk: «Giv oss ditt vårt daglige brød», og Gud har lovet høre når vi ber, så jeg tror ikke det er noe «hvis» ved det. Når Gud sier så er det sikkert.

Gud. Uten religion ingen fast og bærende moral. Kun hvor Guds røst, Guds lov, kan skjønnes i samvittigheten, ligger moralen fast. Uten tro på et hinsides liv, intet virkelig ansvar for livet her. Uten himmel over oss blir det til sist intet som kan løfte og bære over det lave. Når Gud forsvinder fra slekten, er der intet dygt og evig å tro på, og troens livgivende, kraftingyldende kilde sprang uttørres i verdens syke sjel.

Et godt vidnesbyrd

I et tukthus befant sig en ung forbryter som lå syk. Hans gamle gudfryktige mor besøkte ham og talte så alvorlig og formanende til ham om Guds ord, at de øvrige straff-fanger, som opholdt sig i samme rum, blev dypt grepet, og ingen av dem sa noe i lengre tid efterat den gamle var gått.

Endelig søkte en å bryte den uhyggelige taushet.

— Å, sa han, det var en gammel kone fra forrige århundre; hun hører til de dumme, som endnu tror på Bibelen. Vi lar oss ikke påsnakke av henne. Dertil er vi altfor oplyste.

— Kan gjerne være, svarte en annen, hvem konens ord hadde gjort inntrykk på, kan gjerne være at hun hørte til de dumme; men disse dumme har det gode fremfor oss at de ikke kommer i tukthuset.

En fornuftig beslutning.

Bremnes menighetsråd har besluttet at ingen kvinner med kortklippet hår får optræ i kirken, da det er mange som tar anstøt av det.

Blandt de frie venner forekommer det også, til vanære for Guds

ord. 1. Petr. 3, 1—3; 1. Tim. 2, 1. Ti kvinnens hår skal være tørt, prydet og ære og ikke til vanæ. Ti Kristus er hodet.

Misjons-Røstens kommisjonære

- Askim: Johs. Dahl.
- Arendal: Karl Iversen, Postadresse kjb. Thorsen. Kjøystrand.
- Aasheim i Hurum: Elekher E. Samuelsen.
- Bergen: Frk. Hansine Gjensler, Løbergveien 34.
- Drammen: Postekspeditør Einar Gulbrandsen.
- Dahl st., Eidsvold: Baker i Johnsen.
- Fr. stad: Reisende Hans Hansen, Bydalen.
- Greaker: Form. E. Hagstrøm.
- Halden: Elias Olsen.
- Jevnaker: Arne Ivar Brønstad.
- Mjøndalen: Arnt Gundersen.
- Moss: Josef Olsen, Bråtenst. 1.
- Oslo: Forstander Marthin Nilsen, Arm. Hansensgt. 11.
- Karoline Christiansen, Sjøheimsgt. 2.
- Charsten Blegeberg, Konowsgt. 21 II.
- T. Gabrielsen, Møllergt. 23 V.
- Svelvik: Ragnvald Volden.
- Sandnes: Marie Stangeland, Strandgt. 80.
- Ski: Oskar Aas.
- Sætre Hurum: Frk. Pedersen.
- Sløttmestad: Johan O. Johnsen.
- Tofte. Hurum: M. Roås.
- Volda, Sunnmør: Misjonær Støve.

Fra G. Ny

- Diomedebua
- Midd i Amerika
- havet er p
- forrevne e
- rundt finn
- son de er
- året og ku
- stående es
- svart liten
- utenom de
- imellem g
- kan sies å
- morgen og
- Salm 65, 9
- Straks n
- den ameri
- rygg dann
- tiden har
- av øya og
- rygg eller
- den andre
- kilometer
- kunde gå å
- aktig på å
- skje vise s
- nærmest A
- ka og den
- stavelig fo
- ender.

Utgit ved en redaksjonskomité i Sarpsborg, Glommens trykkeri